

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และประสิทธิภาพการนำนโยบายภาครัฐด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอาเซียนและเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในระดับสากล โดยมุ่งศึกษาประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ความสอดคล้องของนโยบายภาครัฐด้านการท่องเที่ยวกับสถานการณ์และปัญหาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น
2. การรับรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับนโยบายภาครัฐด้านการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ศักยภาพและความพร้อมในระดับท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวตามนโยบายของภาครัฐ
4. การประสานงานและร่วมมือกันของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามนโยบายของภาครัฐ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (Quantitative and Qualitative Research) การวิจัยเชิงปริมาณมุ่งศึกษาปัญหาการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และประสิทธิภาพการนำนโยบายภาครัฐด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น กรณีศึกษา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยเชิงคุณภาพมุ่งศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวจากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของประเทศไทยในอาเซียนและเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในระดับสากล

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเชิงปริมาณ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 160 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 40 คน บุคลากรภาครัฐ จำนวน 40 คน ภาคเอกชน จำนวน 80 คน และคนท้องถิ่น จำนวน 80 คน โดยใช้แบบสอบถามแยกเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 คือ แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ จำนวน 200 ชุด มุ่งศึกษาความคิดเห็นและปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน และชุดที่ 2 คือ แบบสอบถามสำหรับภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น จำนวน 200 ชุด มุ่งศึกษาความคิดเห็นและปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวจากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น แบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน และ 3) ความคิดเห็นอื่นๆ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน และแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอำเภอหัวหิน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเชิงคุณภาพ ได้แก่ บุคลากรภาครัฐ จำนวน 9 คน ภาคเอกชน จำนวน 11 คน และคนท้องถิ่น จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาข้อมูล คือการสัมภาษณ์และการประชุมกลุ่มย่อย โดยประเด็นในการศึกษาประกอบด้วย 6 ประเด็นหลัก ได้แก่

- ประเด็นที่ 1 สภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ไขปัญหา
- ประเด็นที่ 2 ความสอดคล้องของนโยบายและแนวทางการท่องเที่ยวของภาครัฐกับสถานการณ์และปัญหาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นที่ 3 ภาคส่วนระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวรับรู้ เข้าใจ และยอมรับนโยบายด้านการท่องเที่ยวจากภาครัฐหรือไม่ อย่างไร
- ประเด็นที่ 4 ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นมีศักยภาพและความพร้อมในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร
- ประเด็นที่ 5 ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นมีการประสานงานและร่วมมือกันปฏิบัติตามนโยบายของภาครัฐเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนหรือไม่ อย่างไร
- ประเด็นที่ 6 ผลที่คาดว่าจะได้รับเมื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวทางที่เสนอแนะ ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในอาเซียน และการเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในระดับสากล

การวิจัยเชิงคุณภาพวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดกลุ่มข้อมูลที่ได้ตามประเด็นที่ศึกษา และวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลที่ได้รับ เพื่อนำมาสรุปเป็นข้อมูลตามประเด็นการสัมภาษณ์ เพื่อตอบคำถามและวัตถุประสงค์การวิจัย

สรุปผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน

กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 160 คน (ร้อยละ 80) นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มาจากภาคกลางยกเว้นกรุงเทพฯ ร้อยละ 30 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 38.13 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.12 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าระดับปริญญาตรีใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 44.38 และ 43.75 ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ร้อยละ 27.50 มาเที่ยวหัวหินมากกว่า 5 ครั้ง ร้อยละ 53.12 และใช้เวลาในการท่องเที่ยวหัวหิน 1-2 วัน ร้อยละ 40

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 40 คน (ร้อยละ 20) ส่วนใหญ่มาจากทวีปยุโรป ร้อยละ 50 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 42.50 เป็นเพศชาย ร้อยละ 52.50 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 60 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/องค์กรเอกชน ร้อยละ

27.50 มาเที่ยวหัวหินครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2-3 ร้อยละ 57.50 และใช้เวลาในการท่องเที่ยวหัวหิน 7 วันขึ้นไป ร้อยละ 62.50

สถานที่ที่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเคยไปเที่ยวมาแล้ว 5 อันดับแรก ได้แก่ ชายหาดหัวหิน ร้อยละ 81 สถานีรถไฟหัวหิน และวัดห้วยมงคล ร้อยละ 61.50 ตลาดโต้รุ่งหัวหิน ร้อยละ 61 และเขาตะเกียบ ร้อยละ 60 ตามลำดับ

สถานที่ที่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศวางแผนจะไปเที่ยว 5 อันดับแรก ได้แก่ ไร่รุ่งหัวหิน ฮิลล์ วินยาร์ด ร้อยละ 33.50 ชายหาดหัวหิน ร้อยละ 28 เขาตะเกียบและน้ำตกป่าละอู ร้อยละ 24.50 และ ปางช้างหัวหิน ร้อยละ 23.50 ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านความชอบและแนวโน้มการกลับมาเที่ยวในอนาคต ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1.1) ด้านความชอบและแนวโน้มการกลับมาเที่ยวในอนาคต

นักท่องเที่ยวชอบการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินในด้านต่างๆ ในระดับมาก ได้แก่ บรรยากาศการท่องเที่ยวโดยรวมในอำเภอหัวหิน ชายหาดหัวหิน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอื่นๆ ในอำเภอหัวหิน แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ที่พัก การบริการอาหารและเครื่องดื่ม สถานบันเทิง เช่น ผับ บาร์ ดิสโก้เทค แหล่งจับจ่ายซื้อของ และของฝากของที่ระลึก การเดินทางภายในอำเภอหัวหิน นักท่องเที่ยวคิดว่า การท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินคุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายในระดับมาก แนวโน้มที่นักท่องเที่ยวจะกลับมาเที่ยวในอนาคตและแนวโน้มที่จะบอกต่อคนอื่นให้มาเที่ยวหัวหินก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.2) ด้านเศรษฐกิจ

นักท่องเที่ยวคิดว่าค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวกระจายไปยังคนท้องถิ่นในระดับมากและค่าครองชีพหรือค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวก็อยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยภาพรวม นักท่องเที่ยวคิดว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินมีทั้งผลดีและผลเสียต่อเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นในระดับมาก

1.3) ด้านสังคม

ในการมาเที่ยวหัวหิน นักท่องเที่ยวได้พบเจอคนท้องถิ่นในระดับมาก และคิดว่าคนท้องถิ่นเป็นเจ้าบ้านที่ดีและมิตรกับนักท่องเที่ยวในระดับมาก

ในด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินนักท่องเที่ยวคิดว่าส่งผลให้คนในท้องถิ่นมีงานทำและมีรายได้ และส่งผลให้คนท้องถิ่นมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในระดับมาก บริเวณสถานที่ท่องเที่ยวและร้านค้ามีความสะอาดและเป็นระเบียบในระดับมาก และนักท่องเที่ยวมั่นใจในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในอำเภอหัวหินในระดับมากเช่นกัน แต่ในด้านการจัดระบบการจราจรในอำเภอหัวหิน นักท่องเที่ยวคิดว่าอยู่ในระดับปานกลาง

โดยภาพรวม นักท่องเที่ยวคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินส่งผลดีต่อสังคมในระดับมาก และส่งผลเสียต่อสังคมในระดับปานกลาง

1.4) ด้านวัฒนธรรม

นักท่องเที่ยวนึกคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินส่งเสริมเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และเคารพวัฒนธรรมท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวตระหนักและให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับมาก ในขณะที่เดียวกัน นักท่องเที่ยวก็คิดว่ามีวัฒนธรรมต่างชาติในอำเภอหัวหินในระดับมากเช่นกัน

โดยภาพรวม นักท่องเที่ยวนึกคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลดีและผลเสียต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับมาก

1.5) ด้านสิ่งแวดล้อม

นักท่องเที่ยวนึกคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินเหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อมมีมาตรการหรือแนวทางในการป้องกันผลกระทบและอนุรักษ์ต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ มีการส่งเสริมการเรียนรู้และตระหนักในคุณค่าของสิ่งแวดล้อม และนักท่องเที่ยวตระหนักและให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระดับมาก

โดยภาพรวม นักท่องเที่ยวนึกคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลดีและผลเสียต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น เกี่ยวกับประสิทธิภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น อำเภอหัวหิน

ผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐมีจำนวน 40 คน (ร้อยละ 20) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 42.50 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 77.50 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 67.50 ทำงานในเทศบาลเมืองหัวหินร้อยละ 47.50 มีตำแหน่งงานในระดับปฏิบัติการร้อยละ 97.50 มีประสบการณ์ทำงานด้านการท่องเที่ยว 1-2 ปี และ มากกว่า 10 ปี ร้อยละ 20

ผู้ตอบแบบสอบถามจากภาคเอกชนมีจำนวน 80 คน (ร้อยละ 40) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 31.25 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65 มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 56.25 ทำงานในธุรกิจที่พักหรือโรงแรมร้อยละ 37.50 มีตำแหน่งงานในระดับปฏิบัติการ ร้อยละ 51.30 และมีประสบการณ์ทำงานด้านการท่องเที่ยว 3-4 ปี ร้อยละ 23.80

ผู้ตอบแบบสอบถามคนท้องถิ่นมีจำนวน 80 คน (ร้อยละ 40) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 48.75 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 65 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 61.25 เป็นนักเรียนร้อยละ 17.50 อาศัยอยู่ในตำบลหัวหิน ร้อยละ 75 อาศัยอยู่ในอำเภอหัวหินมาเป็นเวลา มากกว่า 10 ปี ร้อยละ 65

ผู้ตอบแบบสอบถามจากภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน จากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น ดังนี้

2.1) ด้านการรับรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับ นโยบายและแนวทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าตนเองมีการรับรู้และเข้าใจนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอำเภอหัวหินในระดับปานกลาง แต่มีความเห็นด้วยกับนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอำเภอหัวหินในระดับมาก

2.2) ด้านความเหมาะสมและความสอดคล้องของการพัฒนาการท่องเที่ยวกับปัจจัยแวดล้อมในอำเภอหัวหิน

2.2.1) ด้านเศรษฐกิจ

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินสามารถสร้างรายได้ให้กับคนท้องถิ่นและส่งผลกระทบต่อพัฒนาเศรษฐกิจในอำเภอหัวหินในระยะยาวในระดับมาก

แต่อย่างไรก็ดี ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินทำให้ค่าครองชีพสูงขึ้นส่งผลให้คนท้องถิ่นใช้ชีวิตลำบากมากขึ้น และส่งผลให้ราคาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์สูงขึ้นจนคนท้องถิ่นไม่สามารถซื้อและครอบครองได้ในระดับมาก

โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจในอำเภอหัวหินในระดับมาก และส่งผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจในระดับปานกลาง

2.2.2) ด้านสังคม

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินสอดคล้องกับความต้องการของคนท้องถิ่น ส่งเสริมให้คนท้องถิ่นมีงานทำ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้เกิดความร่วมมือและความสามัคคีของคนในท้องถิ่นในระดับมาก

ในขณะเดียวกัน ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินส่งผลให้คนต่างถิ่นย้ายเข้า และคนท้องถิ่นย้ายออกจากพื้นที่ ส่งผลให้ความรู้สึกรักและหวงแหนพื้นที่และทรัพยากรในท้องถิ่นลดลง มุ่งหวังแต่รายได้เป็นหลักอยู่ในระดับมากเช่นกัน

นอกจากนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินเหมาะสมกับความสามารถในการผลิตหรือความสามารถในการรองรับของระบบสาธารณูปโภค ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา การจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล เป็นต้น ส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในอำเภอหัวหิน และส่งผลให้เกิดความขัดแย้งและแบ่งแยกในท้องถิ่นในระดับปานกลาง

โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลดีต่อชุมชนท้องถิ่นในอำเภอหัวหินในระดับมาก และส่งผลเสียต่อชุมชนในระดับปานกลาง

2.2.3) ด้านวัฒนธรรม

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินส่งเสริมเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นในระดับมาก

ในขณะเดียวกัน ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ส่งผลให้เกิดการเลียนแบบหรือเอาอย่างวัฒนธรรมต่างชาติ และส่งผลให้เกิดการเอาอย่างวัฒนธรรมต่างชาติมากขึ้นและวัฒนธรรมท้องถิ่นกำลังจางหายไปในระดับมาก

โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลดีและผลเสียต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นในระดับมาก

2.2.4) ด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินเหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อมในระดับมาก อีกทั้งยังมีมาตรการหรือแนวทางในการป้องกันผลกระทบต่อและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และตระหนักในคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ในระดับมากเช่นกัน

ในขณะเดียวกัน ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่านักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกและพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมในระดับปานกลาง

โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าการพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลดีและผลเสียต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง

2.3) ด้านศักยภาพและความพร้อมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.3.1) ภาครัฐ

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าภาครัฐมีทรัพยากรและเทคโนโลยีที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอำเภอหัวหินในระดับมาก แต่บุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีความความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีความตั้งใจและจริงจังในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม มีงบประมาณเพียงพอต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอำเภอหัวหินได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอำเภอหัวหินอย่างต่อเนื่อง มีการจัดสรรทรัพยากร (เงิน เวลา บุคลากร เทคโนโลยี ข้อมูล ความรู้) เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ ในระดับปานกลาง

2.3.2) ภาคเอกชน

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ในระดับมาก แต่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ในระดับปานกลาง

2.3.3) คนท้องถิ่น

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่า คนท้องถิ่นในอำเภอหัวหินมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับปานกลาง ประกอบกับการให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความสมดุลและยั่งยืนของเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม และมีความมุ่งมั่นและให้ความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนก็อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

2.4) ด้านการประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง

หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับปานกลาง ภาคเอกชนให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในอำเภอหัวหินในระดับปานกลาง

ภาครัฐส่งเสริมให้คนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับปานกลาง และคนท้องถิ่นให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับปานกลาง

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน และแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ได้แก่

จุดแข็ง

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินมีจุดแข็ง ได้แก่ อำเภอหัวหินมีทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลายและสวยงาม ทั้งทะเลและภูเขา มีความโดดเด่น มีเอกลักษณ์ และมีสถานที่ท่องเที่ยวใหม่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความแปลกใหม่ในการท่องเที่ยว อยู่ใกล้กรุงเทพฯ การเดินทางสะดวก มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ทั้งที่พัก ร้านอาหาร และมีอาหารทะเลที่สดและหลากหลาย เป็นเมืองน่าอยู่ ติตชายทะเล บรรยากาศดี สงบ สะอาด ปลอดภัย มีพระราชวังไกลกังวล ซึ่งเป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อำเภอหัวหินมีชื่อเสียงและเป็นที่ยุ้จักทั้งในและต่างประเทศ การท่องเที่ยวมีการเติบโตและสร้างรายได้เป็นจำนวนมาก

จุดอ่อน

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่จุดอ่อนหรือปัญหาด้านการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินที่สำคัญ ได้แก่ การจราจรติดขัด ที่จอดรถไม่เพียงพอ ปัญหาขยะ ความสะอาด และความไม่เป็นระเบียบตามสถานที่ท่องเที่ยว ตลาด และชุมชน ค่าครองชีพสูง ราคาอาหารที่พัก สินค้า และการบริการแพง ราคาไม่ยุติธรรม มีการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว น้ำประปาไม่ค่อยสะอาดและไม่

เพียงพอ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับหัวหินยังไม่ค่อยทั่วถึง การให้บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวมีน้อย ระบบระบายน้ำยังขาดประสิทธิภาพ ฝนตกระบายน้ำไม่ทัน ทำให้เกิดน้ำท่วมได้ง่าย คนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังเป็นลูกจ้าง ไม่ใช่เจ้าของกิจการจึงได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวน้อยแต่ได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวมาก ไฟฟ้าทางมีน้อย เช่น ถนนเส้นคันคลอง ดูแล้วน่ากลัว ไม่ปลอดภัย การเติบโตแบบก้าวกระโดดทำให้วิถีชีวิตชุมชนเปลี่ยนไปและวัฒนธรรมท้องถิ่นกำลังจะจางหายไป

แนวทางแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน

ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินที่สำคัญ ได้แก่ ควรจัดระเบียบการจราจรและแก้ไขปัญหาการติดขัดสถานที่จอดรถในที่ที่เหมาะสมและเพียงพอ จัดการปัญหาขยะและรักษาสิ่งแวดล้อม มีการออกกฎหมายและบังคับใช้อย่างเข้มงวด ได้แก่ การบำบัดน้ำเสียก่อนทิ้งลงสู่ทะเล ห้ามทิ้งขยะลงสู่ทะเล เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การควบคุมการบริการต่างๆ ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม ควรมีรถตุ๊กตุ๊กแบบมิเตอร์เพื่อราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ พุดจริง ทำจริง ตรงไปตรงมา ปราบปรามการทุจริต การผูกขาดจากนายทุนและอิทธิพลมืดต่างๆ

สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. สภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ไขปัญหา

จากการศึกษาพบว่า สภาพปัญหา สาเหตุ แนวทางการแก้ไขปัญหาที่สำคัญในอำเภอหัวหินมีดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวส่งผลให้ค่าครองชีพ ราคาสินค้าและบริการสูงขึ้น มีการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวของผู้ประกอบการบางรายที่หวังผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในระยะสั้นก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้ประกอบการรายอื่นๆ ในธุรกิจประเภทเดียวกันและการท่องเที่ยวโดยภาพรวมนอกจากนั้น ยังมีนักท่องเที่ยวจำนวนน้อยในช่วงนอกฤดูการท่องเที่ยว ทำให้ผู้ประกอบการโดยเฉพาะผู้ประกอบการที่เป็นคนท้องถิ่นมีรายได้น้อยลงและอาจไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ นอกจากนั้น ยังมีประชากรแฝงในอำเภอหัวหินมีเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการซึ่งไม่ได้ย้ายเข้ามาอยู่ในทะเบียนราษฎร์ ทำให้การจัดเก็บภาษีไม่อยู่ในพื้นที่หัวหิน และงบประมาณในการจัดการระบบสาธารณูปโภคต่อประชากรต่ำกว่าความเป็นจริง

แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่ ควรมีมาตรการควบคุมราคาสินค้าและบริการต่างๆ อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ราคาสินค้าและบริการมีความเหมาะสมและเป็นธรรม และกระตุ้นการท่องเที่ยวโดยการจัดเทศกาลหรืองานประเพณีในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวน้อยเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี เพื่อให้ผู้ประกอบการท้องถิ่นมีรายได้อย่างต่อเนื่องและสามารถเลี้ยงชีพได้ และควรมีการสุ่มตรวจกลุ่มประชากรแฝงและให้ดำเนินการย้าย

ทะเบียนราษฎร์มาอยู่ให้อำเภอหัวหินเพื่อการจัดสรรงบประมาณต่อประชากรที่เหมาะสมและการจัดเก็บภาษี

ด้านสังคม การพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินยังไม่ค่อยสอดคล้องกับความสามารถในการผลิตหรือความสามารถในการรองรับของระบบสาธารณูปโภคเท่าที่ควร ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา และการจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล ดังนี้

ปัญหาการจราจร ที่จอดรถ และการบริการรถสาธารณะในเมืองหัวหิน ได้แก่

การกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวในเมืองหัวหินทำให้เกิดการจราจรติดขัด ถนนบางเส้นทางเล็กเกินไป รถยนต์ไม่สามารถเข้าถึงได้

ที่จอดรถมีน้อยเกินไปและไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวที่ใช้รถยนต์ส่วนตัว ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการฝากรถในที่สาธารณะ ประกอบกับรถบริการสาธารณะมักจอดในบริเวณที่ห้ามจอด เช่น ตรอกสี่แยกถนนขาว-แดง ทำให้การจราจรติดขัด

การเดินทางท่องเที่ยวภายในอำเภอหัวหินโดยรถสาธารณะยังขาดความสะดวก เนื่องจากไม่มีรถสาธารณะตามจุดที่เชื่อมต่อกับสถานที่ท่องเที่ยว ทำให้การเดินทางรอบพื้นที่เมืองหัวหินยังไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร เช่น รถสาธารณะที่เดินทางไปวัดห้วยมงคลมีบริการน้อยมากและตารางเวลาเดินรถไม่แน่นอน รวมทั้งไม่มีจุดรถสาธารณะที่แน่นอน

ราคาค่าบริการรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง รถแท็กซี่ รถตุ๊กตุ๊ก สูงมาก กิริยามารยาทของผู้ให้บริการรถสาธารณะยังขาดความสุภาพและประพฤติต่อผู้โดยสารไม่ดี ผู้ให้บริการรถสาธารณะขับรถเร็วเกินมาตรฐานที่กำหนดและไม่ระมัดระวังความปลอดภัยของผู้โดยสารขณะขึ้น-ลง รถ

ตอนกลางคืนพื้นที่ในหัวหินบางจุดมีกลุ่มวัยรุ่นชื้อมอเตอร์ไซด์ก่อให้อันตรายและมลภาวะทางเสียงกับผู้คนและนักท่องเที่ยวที่สัญจรและอาศัยอยู่ในบริเวณนั้น

แนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยว ควรจัดระเบียบการจราจรของรถที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน เช่น การจัดเส้นทางสำรองในช่วงวันหยุด เพื่อลดปัญหาการจราจรติดขัด โดยเฉพาะบริเวณถนนเพชรเกษมและถนนที่เชื่อมต่อกับถนนสายหลัก และควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ในการกระจายข่าวของเส้นทางจราจรในช่วงวันหยุด เพื่อเป็นการลดปัญหาการจราจรติดขัด ควรพัฒนาถนน เส้นทางเดินทาง และจัดการจราจรให้สอดคล้องต่อการเติบโตของประชากรและนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ควรจัดระเบียบการจอดรถสาธารณะให้มีระเบียบวินัยและเคารพกฎจราจรให้มากกว่านี้ ควรจัดระเบียบรถบริการตามโรงแรมต่าง ๆ ให้จัดช่วงเวลาเข้า-ออกในตัวเมืองไม่พร้อมกันเพื่อลดการติดขัดของการจราจร

ควรจัดการบริการรถโดยสารสาธารณะภายในอำเภอหัวหินให้ครอบคลุมสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญและกำหนดราคาค่าโดยสารให้เป็นมาตรฐานและเป็นธรรม ควรจัดทำแผนที่หรือคู่มือในการเดินทางโดยรถสาธารณะในอำเภอหัวหินสำหรับนักท่องเที่ยว

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวควรร่วมมือกัน ประชาสัมพันธ์พื้นที่อื่นๆ ในจังหวัดประจวบฯ เช่น “10 สิ่งมหัศจรรย์” “พื้นที่สวย ใต้แสงจันทร์” ที่เป็นโครงการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวในอีก 7 อำเภอของจังหวัดประจวบฯ และเป็นการกระจายนักท่องเที่ยวและรายได้สู่ชุมชนอื่นที่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน

ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ให้บริการตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ มีน้อยเกินไป ส่งผลต่อความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว เมื่อเกิดเหตุการณ์ต่างๆ การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบเหตุยังล่าช้าและไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น และอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาลไม่เพียงพอต่อการให้บริการให้กับนักท่องเที่ยวที่ประสบอุบัติเหตุ ดังนั้น ควรจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญเพื่อความปลอดภัยในการท่องเที่ยว หรือจัดให้มีตำรวจอาสาสมัครจากคนท้องถิ่นที่พร้อมให้ความช่วยเหลือตามสถานที่ท่องเที่ยว

ปัญหาด้านระบบสาธารณูปโภค ได้แก่ การบริการไฟฟ้าตามถนนยังไม่ทั่วถึง ถนนบางเส้นทางที่ไม่ใช่สายหลัก เช่น ถนนเส้นคันคลองบางจุดยังขาดแสงสว่าง ส่งผลให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อผู้ใช้เส้นทาง น้ำประปาไม่ค่อยสะอาดและให้บริการยังไม่ทั่วถึง การจัดวางถังขยะกระจายไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอต่อผู้ใช้ และการจัดการขยะของหน่วยงานราชการยังขาดประสิทธิภาพ เช่น การนำขยะไปเผาในที่ที่ไม่เหมาะสมทำให้ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงได้รับผลกระทบและความสะดวก

แนวทางการแก้ไขและพัฒนา ได้แก่ ควรพัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้สามารถรองรับความต้องการของประชาชนและนักท่องเที่ยวได้ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการให้บริการสาธารณูปโภค โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาการจราจรติดขัด การจัดสถานที่จอดรถในที่ที่เหมาะสมและเพียงพอ ควบคุมกำกับควบคุมการเติบโตของการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับความสามารถในการรองรับของระบบสาธารณูปโภค และมีการกระจายนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ใกล้เคียง เช่น ชะอำ และปราณบุรี เป็นต้น การบริการน้ำประปาอย่างมีคุณภาพ สะอาด และทั่วถึงอย่างเสมอภาคเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและการท่องเที่ยว ควรจัดเก็บสายไฟที่ห้อยระยงระยงตามเสาไฟให้เป็นระเบียบ ควรจัดวางถังขยะให้เพียงพอและทั่วถึง และรณรงค์ให้มีการแยกขยะเพื่อความสะดวกในการนำขยะไปใช้ประโยชน์และการกำจัดขยะ โดยเฉพาะในบริเวณชุมชน มีระบบการกำจัดขยะอย่างมีประสิทธิภาพ และภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

ปัญหาเกี่ยวกับค่านิยม การประกอบธุรกิจ และการให้บริการนักท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวต่างชาติมากเกินไปจนละเลยนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่งผลให้มาตรฐานการให้บริการระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีความแตกต่างกัน ผู้ประกอบการบางกลุ่มไม่ซื่อสัตย์ต่อผู้บริโภคและนักท่องเที่ยว หวังเพียงแค่ผลประโยชน์ในระยะสั้นมากกว่าความยั่งยืนในระยะยาว โดยการกำหนดราคาสินค้าและบริการที่แพงเกินจริง

คนในสังคมเกิดค่านิยมมุ่งรายได้และประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม เนื่องจากค่าครองชีพในการดำรงชีวิตสูงขึ้นและความต้องการอยู่รอดในสังคม

การแข่งขันของธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวมีสูงมาก คนท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างมากกว่าผู้ประกอบการทำให้ได้รายได้จากการท่องเที่ยวน้อย

การให้บริการประเภทสถานเริงรมณ์บริเวณชอยบดินทบาตรมีการขยายพื้นที่ไปติดกับกำแพงวัดหัวหิน ซึ่งเป็นการไม่เหมาะสม

บุคลากรด้านการท่องเที่ยวสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้น้อยมาก ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการให้บริการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

แนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่ การสร้างมาตรฐานในการกำหนดราคาสินค้าและบริการเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการ ควรส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต ควรจัดระเบียบสถานบริการ โดยเฉพาะสถานบันเทิงให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมและไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม และควรพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีจิตบริการและสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านวัฒนธรรม การพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดการเลียนแบบหรือเอาอย่างวัฒนธรรมต่างชาติ และวัฒนธรรมท้องถิ่นกำลังจางหายไปในระดับมาก กล่าวคือ เมืองหัวหินมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน เมื่อมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาพำนักในอำเภอหัวหินเป็นจำนวนมาก ทำให้คนในพื้นที่เกิดการเลียนแบบวัฒนธรรมต่างชาติ จนละเลยวัฒนธรรมท้องถิ่น และขาดการอนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การละเล่นผีฟุ้งใต้ หรือแม้แต่กระทั่งการแต่งกายด้วยผ้าพิมพ์ไหมพัสดร์ ซึ่งเป็นผ้าประจำท้องถิ่นและงานประเพณีที่เคยจัดมาอย่างขาดสิ่งดึงดูดใจสำหรับนักท่องเที่ยวเท่าที่ควร

แนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนา ได้แก่ ควรส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นส่วนสำคัญของการท่องเที่ยว ทั้งในด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว การตกแต่งสถานบริการต่างๆ อาหาร เสื้อผ้า ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ และของฝากของที่ระลึก อาจมีการจัดทำพิพิธภัณฑ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อรักษาและสืบสานมรดกทางศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า อีกทั้งยังสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักเรียน นักศึกษา คนทั่วไป และนักท่องเที่ยวได้ ส่งเสริมให้คนในชุมชนอนุรักษ์บ้านเก่า วิถีชีวิตชุมชนให้อยู่ในสภาพที่ดีขึ้นแล้วยกระดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมเพื่อเป็นทางเลือกสำหรับนักท่องเที่ยวและเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนให้มากขึ้น ให้ความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีแก่ผู้ประกอบการและคนในท้องถิ่นให้อนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และร่วมใจกันต้อนรับนักท่องเที่ยวทุกคนที่เข้ามาในพื้นที่ โดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้น เชื้อชาติ หรือฐานะ และควรจัดงานเทศกาลโดยส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นสิ่งดึงดูดท่องเที่ยวให้มาเที่ยวเมืองหัวหิน เพื่อเป็นการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นและสร้างรายได้ให้ผู้ประกอบการและชุมชนในระดับท้องถิ่น

ด้านสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดการบุกรุกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของผู้ประกอบการบางกลุ่ม เช่น ชายหาดหัวหินบางพื้นที่กลายเป็นพื้นที่ส่วนบุคคลสำหรับผู้ประกอบการบางกลุ่ม ทำให้นักท่องเที่ยวทั่วไปไม่สามารถชมความงดงามในพื้นที่นั้น ๆ ได้ สถานบริการบางแห่งไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ทะเล ส่งผลกระทบต่อชาวบ้านที่มีอาชีพประมง ซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนใน

ท้องถิ่นได้รับผลกระทบและความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพ และพ่อค้าแม่ค้านิยมนำของมาขายบนทางเท้า ทำให้ผู้ที่สัญจรไปมาไม่ได้รับความสะดวกในการใช้ทางเท้า

แนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนา ได้แก่ การจัดระเบียบกลุ่มผู้ประกอบการให้ตระหนักถึงการอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืนในเมืองหัวหิน จัดระเบียบร้านค้าหาบเร่ แผงลอย ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีทางเท้าสำหรับเดิน หน่วยงานภาครัฐควรจัดระเบียบเส้นทางลงชายหาดหลายๆ จุด ให้เป็นพื้นที่สาธารณะสำหรับนักท่องเที่ยว ชาวบ้านควรให้ความร่วมมือเมื่อได้รับการขอความช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น การเก็บขี้ม้าบนชายหาดหัวหิน และควรส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มากกว่านี้ ในด้านการจัดการปัญหาขยะและรักษาสิ่งแวดล้อม ควรมีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้นและมีการบังคับใช้อย่างเข้มงวด ได้แก่ การบำบัดน้ำเสียก่อนทิ้งลงสู่ทะเล ห้ามทิ้งขยะลงสู่ทะเล เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ควรปลูกฝังให้นักท่องเที่ยวและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมีจิตสำนึกที่ดีและพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมน้อยและเกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีค่าต่อไป

ปัญหาด้านการบริหารจัดการและพัฒนากองท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ การแก้ปัญหาของการพัฒนาเมืองหัวหินส่วนใหญ่เป็นเพียงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าหรือการแก้ปัญหาในระยะสั้น ไม่ใช่การแก้ปัญหาในระยะยาว ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการพัฒนากองเที่ยวภายในพื้นที่หัวหินยังไม่เพียงพอต่อการรับรู้ของประชาชนและไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะบริเวณที่ไม่ใช่ตัวเมือง ทำให้การจัดกิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐไม่ค่อยได้รับการตอบสนองและความร่วมมือจากประชาชนเท่าที่ควร และหน่วยงานภาครัฐไม่ค่อยเข้มงวดกับการบังคับใช้กฎหมายและกฎกติกาในท้องถิ่น นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงผู้นำทางการเมืองอาจส่งผลให้ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาหากผู้นำคนใหม่มีนโยบายหรือแนวคิดที่แตกต่างจากคนเก่า และงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา

แนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาด้านการบริหารจัดการและพัฒนากองเที่ยว ได้แก่ การพัฒนากองบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและมีการควบคุมดูแลและตรวจสอบจากภาครัฐทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างเข้มงวด และควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ภาคเอกชนและคนท้องถิ่นได้รับรู้และเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อการประสานงานและความร่วมมือของทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านความสอดคล้องของนโยบายและแนวทางการท่องเที่ยวของภาครัฐกับปัญหาและสภาพการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มบุคลากรภาครัฐ มีความคิดเห็นว่า นโยบายและแนวทางการท่องเที่ยวของภาครัฐสามารถแก้ไขปัญหาในระดับท้องถิ่นได้และก่อให้เกิดการพัฒนากองเที่ยวอย่างยั่งยืน เนื่องจากผู้บริหารในเทศบาลเมืองหัวหินได้เชิญประชาชนร่วมกันแนวทางการ

ท่องเที่ยว แต่การดำเนินงานก็ขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้รับ และศักยภาพในการบริหารจัดการด้านการเงิน นอกจากนี้ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ ตำรวจท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับปัญหาและสถานการณ์การท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยและการจัดกิจกรรมเพื่อให้เมืองหัวหินเป็นที่รู้จักและดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น การสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวและให้เกิดความเชื่อมั่น การอบรมอาสาสมัคร ในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ซึ่งทางตำรวจท่องเที่ยวได้เข้าไปให้ความรู้ตามโรงเรียน โดยสอดแทรกเรื่องการท่องเที่ยว และยังเป็นการสร้างเครือข่ายกับชุมชน โรงเรียน ซึ่งเริ่มตั้งแต่อำเภอหัวหิน จนถึงอำเภอบางสะพานของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โครงการ CPO คือ ตำรวจเป็นผู้รับใช้คนในชุมชน โดยเข้าไปคลุกคลีเพื่อรับฟังปัญหา และจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อให้มีความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน โครงการสายตรวจจักรยาน และ ATV ตรวจตามชายหาดหัวหิน โครงการดังกล่าวเป็นโครงการจากตำรวจท่องเที่ยว ที่ได้จัดโครงการมาเพื่อสนองความต้องการให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินได้รับความปลอดภัยและความมั่นคงในการเดินทางไปตามสถานที่ต่าง ๆ และ การจัดกิจกรรม Golf festival โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่มีการจัดกิจกรรมในเมืองหัวหินทุกปี ก่อให้เกิดพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน และเป็นที่ยอมรับในสายตาชาวต่างชาติ

3. ภาคส่วนระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รับรู้ เข้าใจ และยอมรับนโยบายด้านการท่องเที่ยวจากภาครัฐส่วนกลางหรือไม่ อย่างไร

ภาครัฐได้มีการถ่ายทอดนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวให้หน่วยงานภาครัฐทราบตามลำดับขั้น สำหรับหน่วยงานภาครัฐในระดับท้องถิ่น ได้มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนพัฒนาการท่องเที่ยว และกิจกรรม ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตและสังคมออนไลน์ ได้แก่ website และ Facebook นอกจากนี้ เทศบาลเมืองหัวหินยังได้เชิญหัวหน้าหรือผู้แทนชุมชนท้องถิ่นมาร่วมกันกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยมีความคิดเห็นว่าการถ่ายทอดนโยบายควรเริ่มต้นตั้งแต่กระบวนการคิดแล้วถ่ายทอดสู่ประชาชน ให้ภาครัฐกลายเป็นพี่เลี้ยง แต่กิจกรรมทุกอย่างต้องเกิดจากคนในท้องถิ่นร่วมกันจัดทำกันเอง เช่น แผนการท่องเที่ยวควรเริ่มจากชาวบ้านมาร่วมกันคิด ซึ่งจะจัดทำกันทุกปี ระหว่างเทศบาลเมืองหัวหินและหัวหน้า 12 ชุมชนในอำเภอหัวหินแต่อาจจะยังไม่ค่อยมีความต่อเนื่องเท่าที่ควร

สอดคล้องกับกลุ่มหัวหน้าชุมชนท้องถิ่น ซึ่งกล่าวว่า การถ่ายทอดนโยบายของภาครัฐมีการให้ความสำคัญกับคนในระดับท้องถิ่น ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวตลอด เนื่องจากทางเทศบาลเมืองหัวหินจะมีการเชิญหัวหน้าชุมชนไปประชุมทุกเดือนเพื่อให้เสนอแนะและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน พร้อมทั้งร่วมกันวางแผนเพื่อกำหนดนโยบายพัฒนาเมืองหัวหินร่วมกัน

แต่อย่างไรก็ดี กลุ่มผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ มีความคิดเห็นว่า การถ่ายทอดนโยบายของภาครัฐยังไม่ทั่วถึง เพราะรับรู้เพียงบางกลุ่ม บางกลุ่มก็ยังไม่ได้รับ

ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ซึ่งกลุ่มนี้มีข้อเสนอแนะว่า ควรเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้มากขึ้น โดยการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นและทั่วถึง เนื่องจากกลุ่มผู้ประกอบการไม่ทราบนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ แม้แต่กิจกรรมที่จัดขึ้นในพื้นที่ ก็มีการประชาสัมพันธ์เพียงบางจุดเท่านั้น เพื่อให้คนเหล่านี้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป ภาครัฐควรลดขั้นตอนการทำงานเพื่อความเร็วในการทำงานและการกระจายข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วและทั่วถึง และควรเพิ่มจุดบริการนักท่องเที่ยวและทำคู่มือให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวมากกว่านี้ เพื่อประชาสัมพันธ์นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นภาคส่วนสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว

4. ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นมีศักยภาพและความพร้อมในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร

จากการศึกษาพบว่า ถึงแม้ว่าภาครัฐจะมีทรัพยากรและเทคโนโลยีที่จำเป็นต้องใช้อย่างเพียงพอในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แต่อย่างไรก็ดี บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และความตั้งใจในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เท่าที่ควร ก่อให้เกิดความไม่ต่อเนื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากร และการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว

ศักยภาพในการดำเนินงาน ขึ้นอยู่กับว่าโครงการนั้นๆ อยู่ในแผนการพัฒนาหรือไม่ หากอยู่ในแผนก็สามารถดำเนินการได้ทันที แต่ถ้าไม่มีโครงการนั้นอยู่ในแผนฯ แต่จะจัดกิจกรรมขึ้นมานั้นก็ไม่สามารถทำได้ ยกเว้นในกรณีที่เป็นโครงการเร่งด่วน ก็สามารถตั้งงบประมาณแล้วนำไปเฉลี่ยกับโครงการที่ได้รับการอนุมัติอยู่ในแผนการพัฒนาแล้ว จึงจะสามารถดำเนินการได้ทันที แต่ก็ขึ้นอยู่กับงบประมาณนั้นๆ ว่าจะสามารถดำเนินการได้ทันทีหรือในระยะยาว

การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต้องการผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และมีความเด็ดขาด เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ทันทีและเห็นผลการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน ควรเข้มงวดและเอาจริงเอาจังกับกฎหมายและกฎกติกาที่ให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตาม เช่น การจดทะเบียนธุรกิจโรงแรม การออกแบบก่อสร้าง และการเสียภาษี เป็นต้น ส่วนธุรกิจร้านค้าแผงลอย ควรจัดพ่อค้าแม่ค้าให้อยู่ในระยะเบียดมากกว่านี้ เพื่อภูมิทัศน์ที่ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะสร้างบรรยากาศที่ต่อการท่องเที่ยวและทำให้ท่องเที่ยวได้รับความประทับใจจากการท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพผู้บริหารและบุคลากรภาครัฐในด้านวิสัยทัศน์ ความเชี่ยวชาญและความเป็นมืออาชีพของ การเข้าถึงพื้นที่ ปัญหาและความต้องการในระดับท้องถิ่นของผู้บริหารภาครัฐ เพื่อรับทราบปัญหาที่แท้จริงของประชาชน และการกำหนดเป็นนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว นอกเหนือจากการใช้ข้อมูลจากศึกษาและวิจัยโดยนักวิชาการ หน่วยงาน

ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจำเป็นต้องมีความรู้และเข้าใจระบบการจัดการอย่างเป็นมาตรฐาน วางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอนด้วยความโปร่งใส สนับสนุนและถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาและนโยบายด้านการท่องเที่ยวให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบและเข้าใจอย่างชัดเจนและทั่วถึง เน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพมากกว่าปริมาณ มีการประสานงานและให้ความร่วมมือกันมากกว่านี้ หน่วยงานภาครัฐควรเป็นเจ้าภาพและร่วมกันทำกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จและลดความซ้ำซ้อนของการทำงาน จัดระเบียบร้านค้า กำหนดราคาสินค้าที่เป็นธรรมไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยว พัฒนาระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย และให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่คนในท้องถิ่น เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา

ด้านภาคเอกชน ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม แต่อย่างไรก็ดี ผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการยังขาดมีความรู้ ความเข้าใจ และความมุ่งมั่นในการร่วมมือกันพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในเท่าที่ควร

ด้านคนท้องถิ่น พบว่า ความรู้ความเข้าใจ การให้ความสำคัญ ความมุ่งมั่น และการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนของคนท้องถิ่นมีความคิดเห็นว่า ตนมีความพร้อมในการให้ความร่วมมือ หากภาครัฐมีความจริงจังและตั้งใจในการดำเนินงาน

นอกจากนั้น นักท่องเที่ยวควรมีคู่มือการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่อย่างเป็นมาตรฐาน เพื่อจะได้มีความเข้าใจต่อแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ได้มากขึ้น และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะในปัจจุบันนี้สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศถูกทำลายเป็นอย่างมากจากการท่องเที่ยว

โดยสรุป ควรมีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

1. ควรพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น รวมทั้งนักท่องเที่ยว ให้มีความรู้ความเข้าใจ และจิตสำนึกที่ดีต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพิ่มมากขึ้น
2. ควรพัฒนาระบบการทำงานของภาครัฐเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนาการท่องเที่ยว มีการจัดสรรทรัพยากร และการติดตาม ประเมินผล อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบได้
3. ควรเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น อย่างเป็นรูปธรรม มีการให้ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง แบ่งปันผลประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และคำนึงถึงผลกระทบต่อด้านลบในระยะยาว

5. ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นมีการประสานงานและร่วมมือกันปฏิบัติตามนโยบายของภาครัฐเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนหรือไม่ อย่างไร

จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ภาครัฐส่งเสริมให้ภาคเอกชนและคนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง และภาคเอกชนและคนท้องถิ่นก็มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับปานกลางเช่นกัน

บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น มีความคิดเห็นตรงกันว่า การนำแนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไปใช้ในทางปฏิบัติมีความเป็นไปได้หากได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ซึ่งข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของแต่ละภาคส่วน มีดังนี้

ภาครัฐควรเป็นเจ้าของภาพรวมกันในการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ เพื่อลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และมีการวัดผลการดำเนินงานในลักษณะของ KPI (Key Performance Indicators) ให้เห็นผลออกมาอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ Input Output Outcome และ Growth

คนท้องถิ่นควรร่วมกันสร้างอัตลักษณ์ให้มีความโดดเด่นในชุมชน และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เพราะพวกเขาคือผู้ที่ได้รับผลประโยชน์อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นรายได้ที่อยู่ในรูปแบบการขายสินค้าและบริการ ฉะนั้นการเป็นเจ้าของพื้นที่ควรมีความห่วงหาอาทรและสร้างเอกลักษณ์ให้มากกว่านี้ โดยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพยายามช่วยนำเสนอและสนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน เช่น อนุรักษ์งานสงเคราะห์ทะเลให้อยู่คู่กับคนในท้องถิ่น พัฒนาคลองสมอเรียงให้เป็นตลาดถนนคนเดิน ฯลฯ ซึ่งชุมชนต้องให้ข้อมูลความเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมแก่หน่วยงานภาครัฐ และสามารถจัดการท่องเที่ยวกันเองภายในชุมชนได้ ให้กลายเป็นชุมชนเข้มแข็ง

การให้ความร่วมมือของผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจขนาดเล็ก สำหรับธุรกิจขนาดใหญ่โดยส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ดังนั้น ภาครัฐควรส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือของทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและการรับผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นธรรมสำหรับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

6. ผลที่คาดว่าจะได้รับเมื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวทางที่เสนอแนะต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของประเทศไทยในอาเซียน และการเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในระดับสากล

การศึกษาพบว่า เมืองหัวหินเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีความพร้อมทั้งในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ประกอบกับเมืองหัวหินมีพระราชวังไกลกังวลซึ่งเป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ส่งผลให้มีการรักษาความปลอดภัย และสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ส่งผลให้การท่องเที่ยวในเมืองหัวหินมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง หากมีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองหัวหินตามที่ได้กล่าวมาแล้ว เมืองหัวหินจะเป็นเมืองท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง โดยให้ผลประโยชน์ตกอยู่กับชุมชนและคนท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม และกลับคืนสู่ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสังคม ซึ่งจะก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีคุณภาพ และส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น รวมถึงนักท่องเที่ยว จะมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมากขึ้นและมีจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมวัฒนธรรม ส่งผลให้ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง และเป็นกำลังสำคัญในการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์

ส่วนตน และคำนึงถึงผลประโยชน์ในระยะยาวมากกว่าระยะสั้น นอกจากนี้ ยังหมายรวมถึง การพัฒนาระดับการศึกษาจากฐานความรู้สู่สมรรถนะที่เน้นคุณภาพของบุคลากรที่สามารถทำงานได้จริง และมีประสิทธิภาพ หน่วยงานภาครัฐจะมีการทำงานแบบบูรณาการ มีการประสานงานและร่วมมือกันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาการทำงานซ้ำซ้อนในการทำงาน มีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและป้องกันการเกิดปัญหาอื่นๆ ที่จะตามมาได้อย่างทันที่

สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้การพัฒนากองทั่วยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพและเป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของเมืองหัวหินให้สามารถแข่งขันได้ในระดับอาเซียนและระดับสากล และปัจจัยสำคัญในการพัฒนา คือ “คน” ควรพัฒนาให้มีความเป็นมืออาชีพ มีความเชี่ยวชาญ และมีจิตสำนึกต่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน คำนึงถึงสังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของเมืองหัวหินในอนาคตระยะยาวมากกว่าผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในระยะสั้น หากเป็นเช่นนี้ เมืองหัวหินย่อมมีการเติบโตไปในทิศทางที่ดีอย่างต่อเนื่อง และสามารถแข่งขันได้ในระดับอาเซียนและระดับสากล

สรุปองค์ความรู้และอภิปรายผล

การวิจัย “ประสิทธิภาพการพัฒนากองทั่วยุทธศาสตร์อย่างยั่งยืน จากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น กรณีศึกษา อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการพัฒนากองทั่วยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพการพัฒนากองทั่วยุทธศาสตร์อย่างยั่งยืนจากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น และแนวทางการแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนากองทั่วยุทธศาสตร์อย่างยั่งยืนจากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การเตรียมความพร้อมเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของประเทศไทยในอาเซียน และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยในระดับอาเซียนและระดับสากล โดยสรุปองค์ความรู้และอภิปรายผล ดังนี้

1. ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนากองทั่วยุทธศาสตร์อย่างยั่งยืนในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่

ปัญหาการจราจรติดขัด โดยเฉพาะถนนเพชรเกษมซึ่งเป็นถนนสายหลักในอำเภอหัวหินที่ประชาชนและนักท่องเที่ยวใช้ในการสัญจรไปมา แนวทางการแก้ไขปัญหาของเทศบาลเมืองหัวหิน พ.ศ.2557-2559 ได้แก่ การพัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม และการจราจร (งานวิเคราะห์นโยบายและแผน ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองหัวหิน, 2556) จากการศึกษาได้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า การแก้ไขปัญหาการจราจรจำเป็นต้องอาศัยการจัดระเบียบการจราจร การจัดระเบียบการจอดรถโดยสารสาธารณะและรถโดยสารประจำทาง การจัดสถานที่จอดรถในที่ที่เหมาะสมและเพียงพอ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวใช้เส้นทางทางเลือกอื่นในช่วงที่การจราจรหนาแน่น รวมถึงการจัดการบริการรถโดยสารสาธารณะภายในอำเภอหัวหินให้ครอบคลุมสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญและกำหนดราคาค่าโดยสารให้เป็นมาตรฐาน

และเป็นธรรม และจัดทำแผนที่หรือคู่มือในการเดินทางโดยรถสาธารณะในอำเภอหัวหินสำหรับนักท่องเที่ยว และการกระจายนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ในจังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์

ปัญหาระบบสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของคนในท้องถิ่น ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และประชากรแฝง ซึ่งอาศัยอยู่ในอำเภอหัวหินเป็นจำนวนมาก เช่น การให้บริการน้ำประปาไม่ทั่วถึง ธุรกิจโรงแรมได้นำประปាក่อนชาวบ้าน น้ำประปาไม่สะอาด มีสีแฉงและขุ่น มีปัญหาน้ำประปาไม่ไหลเป็นระยะๆ ไฟฟ้าสองข้างทางของถนนบางสายไม่เพียงพอ เช่น ถนนเส้นคันคลอง ทำให้ผู้ใช้รถใช้ถนนในเส้นทางดังกล่าวมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากอุบัติเหตุและการจี้ปล้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน สายไฟฟ้าตามเสาไฟฟ้าระโยงระยาง ไม่เป็นระเบียบและไม่สวยงาม ก่อให้เกิดมลพิษทางสายตาหรือทัศนอุจาด ปัญหาการปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ทะเลโดยไม่ผ่านการบำบัดน้ำเสีย ก่อให้เกิดมลภาวะทางน้ำและส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศในท้องทะเล ปัญหาการระบายน้ำในเมืองหัวหินติดขัด ทำให้เกิดน้ำท่วมได้ง่ายเวลาฝนตก ปัญหาการจัดการขยะซึ่งยังขาดการคัดแยกขยะและการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพโดยส่งผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด การแก้ไขปัญหาเหล่านี้ เทศบาลเมืองหัวหินได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไฟฟ้าสาธารณะ การพัฒนาปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการขยายระบบผลิตและจำหน่ายน้ำประปา และการพัฒนาคุณภาพน้ำประปา และแนวทางพัฒนาระบบการจัดการน้ำเสีย ขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล (งานวิเคราะห์นโยบายและแผน ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองหัวหิน, 2556) จากการศึกษาพบว่า การแก้ไขปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยการจัดการเชิงระบบแบบบูรณาการ โดยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่หน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ผู้ใช้บริการทั้งภาคประชาชน ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว และประชากรแฝง และอาจรวมถึงการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละช่วงเวลาเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถในการรองรับของพื้นที่และระบบสาธารณูปโภค เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพและเป็น การสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่นักท่องเที่ยว โดยไม่เบียดเบียนสังคมท้องถิ่น สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติมากเกินไป เพื่อความต่อเนื่องและยั่งยืนในระยะยาว

ปัญหาค่าครองชีพและราคาสินค้าและการบริการสูงและไม่เหมาะสมกับคุณภาพของสินค้าและบริการ เช่น อาหารทะเลตามร้านอาหารที่ตั้งอยู่ริมทะเลและค่าบริการของรถตุ๊กตุ๊กมีราคาแพงมาก การเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวของผู้ประกอบการบางรายที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม และมุ่งหวังผลประโยชน์ในระยะสั้นมากกว่าประโยชน์ในระยะยาว ส่งผลเสียต่อผู้ประกอบการในประเภทเดียวกันและภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินโดยภาพรวม จากเหตุการณ์ที่ผ่านมาในช่วงวันหยุดวันแม่ที่ผ่านมา (สิงหาคม 2557) ได้มีเรื่องร้องเรียนจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวเมืองหัวหิน-ชะอำ ถึง คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (ค.ส.ช) เกี่ยวกับปัญหาราคาอาหารแพงเกินจริงและไม่เหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพของอาหาร เป็นเหตุให้มีการจัดระเบียบร้านค้าริมทะเลและการกำหนดราคาอาหารมาตรฐานกลาง ที่ร้านอาหารต่างๆ ต้องนำไปใช้ร่วมกันเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมสำหรับผู้ขายและผู้บริโภค ในส่วนของภาครัฐในระดับท้องถิ่น ยังไม่พบแนวทางการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ที่ชัดเจน จากการศึกษา ได้ขอเสนอแนะว่า ควรมีการจัดระเบียบร้านค้า หาบเร่ แผงลอย และกำหนดราคามาตรฐาน พร้อมทั้งกำหนดมาตรการในการ

ปฏิบัติตามกฎระเบียบของผู้ประกอบการต่างๆ ในส่วนของรถตุ๊กตุ๊กควรมีมิเตอร์เพื่อเป็นมาตรฐานในการคิดราคาค่าบริการเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมสำหรับผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ รวมถึงการสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการให้เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาวมากกว่าผลประโยชน์ในระยะสั้น

ด้านเอกลักษณ์และความโดดเด่น เมืองหัวหินเป็นเมืองท่องเที่ยวชายทะเลที่มีเอกลักษณ์และความโดดเด่น มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน เป็นเมืองตากอากาศชายทะเลที่สงบเหมาะแก่การมาพักผ่อนเป็นครอบครัว มีกิจกรรมและสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีพระราชวังไกลกังวลซึ่งเป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวมีความมั่นใจในความปลอดภัย แต่อย่างไรก็ดี ในแง่ของวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น เมืองหัวหินยังขาดการอนุรักษ์และฟื้นฟูเพื่อส่งเสริมให้เป็นส่วนสำคัญของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นรูปธรรม ดังนั้น เทศบาลเมืองหัวหิน จึงได้กำหนดแนวทางพัฒนาการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น กิจกรรม พระราชพิธี และความเป็นไทย (เทศบาลเมืองหัวหิน, 2556) จากการศึกษา พบว่า ข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้แก่ คนในชุมชนควรร่วมกันฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นให้กลับมา เช่น เสือตบตูด ผีฟุ้งได้ ก่อพระทราย เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่สนุกสนานและสร้างความสามัคคีในชุมชน และการแต่งกายด้วยผ้าไหมพัศตร์ซึ่งเป็นผ้าประจำท้องถิ่น และการจัดทำพิพิธภัณฑสถานเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้แก่ชนรุ่นหลังและนักท่องเที่ยว

ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยว จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานภาครัฐยังขาดการบังคับใช้กฎหมายและกฎกติกาที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเข้มงวด ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำและการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและกฎกติกา การแก้ไขปัญหาโดยส่วนใหญ่ยังเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าการหวังผลในระยะยาว การเปลี่ยนแปลงผู้นำทางการเมืองก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการบริหารจัดการและการพัฒนา ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวคิดและวิสัยทัศน์ของผู้นำในแต่ละสมัย และอาจก่อให้เกิดความไม่ต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงข้อจำกัดด้านงบประมาณ และขาดการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาได้ข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานภาครัฐทุกฝ่ายควรเข้ามาดูแลเอาใจใส่และควบคุมในพื้นที่อย่างเข้มงวด อีกทั้งหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันเป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรมหรือดำเนินการต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและลดปัญหาความซ้ำซ้อนในการทำงาน ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลและส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญคือ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ พุดจริงทำจริง ตรงไปตรงมา ปราบปรามการทุจริต การผูกขาดจากนายทุน และอิทธิพลมืดต่างๆ เพื่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรม การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2. ประสิทธิภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น

2.1 ความเหมาะสมและสอดคล้องของแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวกับสถานการณ์และปัญหาการท่องเที่ยว ในอำเภอหัวหิน

จากการศึกษาเชิงปริมาณพบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินมีความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในระดับมาก แต่อย่างไรก็ดี ในด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวก็ส่งผลต่อค่าครองชีพที่สูงมาก และราคาที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่สูงมากจนคนท้องถิ่นสามารถครอบครองได้ยาก

ด้านสังคม การพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินยังไม่ค่อยเหมาะสมกับความสามารถในการผลิตหรือรองรับของระบบสาธารณูปโภค ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา และการจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล เป็นต้น อีกทั้งการพัฒนาการท่องเที่ยวยังส่งผลให้เกิดปัญหาอาชญากรรม และความขัดแย้งและแบ่งแยกของคนในชุมชนในระดับปานกลาง

ด้านวัฒนธรรม การพัฒนาการท่องเที่ยวส่งผลให้เกิดการเลียนแบบหรือเอาอย่างวัฒนธรรมต่างชาติ และวัฒนธรรมท้องถิ่นกำลังจางหายไปในระดับมาก

ด้านสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวมีจิตสำนึกและพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งผลให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมในระดับปานกลาง

จากการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐมีความสอดคล้องกับปัญหาและสถานการณ์การท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น แต่ยังไม่ครอบคลุมปัญหาหรือขาดแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ชัดเจน โดยเฉพาะปัญหาราคาสินค้าและบริการสูงเกินไปไม่เหมาะสมกับคุณภาพ และปัญหาด้านการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ในระดับท้องถิ่น ประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องยังขาดการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในการเสนอข้อมูล ความคิด และร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 การรับรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับ นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากการศึกษาพบว่า ถึงแม้ว่าภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น จะยอมรับนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับมาก แต่การมีรับรู้และเข้าใจของภาคส่วนต่างๆ เหล่านี้เกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนยังอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า การถ่ายทอดนโยบายของหน่วยงานภาครัฐยังไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่มเท่าที่ควร บางกลุ่มไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงและเพียงพอ ส่งผลต่อการรับรู้ การเข้าใจ และการยอมรับ รวมถึงความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามนโยบายและแนวทางที่กำหนด

2.3 ศักยภาพและความพร้อมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากการศึกษาพบว่า ด้านภาครัฐ ถึงแม้ว่าภาครัฐจะมีทรัพยากรและเทคโนโลยีที่จำเป็นต้องใช้อย่างเพียงพอในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แต่อย่างไรก็ดี บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังมีความรู้ ความเข้าใจ และความตั้งใจในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ในระดับปานกลาง ประกอบกับความต่อเนื่องในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การจัดสรรทรัพยากร (เงิน เวลา บุคลากร เทคโนโลยี ข้อมูล และความรู้) และการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ก็อยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน

ด้านภาคเอกชน ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม แต่อย่างไรก็ดี ผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการก็ยังมีความรู้ ความเข้าใจ และมีความมุ่งมั่นและให้ความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับปานกลาง

ด้านนักท่องเที่ยว พบว่า ความรู้ความเข้าใจ การให้ความสำคัญ และความมุ่งมั่นในการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนยังอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาเชิงคุณภาพ พบว่า บุคลากรภาครัฐ มีความคิดเห็นว่า ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยว มีความพร้อมในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะด้านความรู้ความสามารถของคน ซึ่งเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืน แต่อย่างไรก็ดี ภาคเอกชนมีความคิดเห็นว่า ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ ผู้บริหารบางท่านยังขาดวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และความเป็นมืออาชีพ และเสนอแนะให้ผู้บริหารควรมาตรวจตราพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อรับทราบปัญหาที่แท้จริงของประชาชนและการท่องเที่ยว ภาครัฐควรต้องมีความรู้ ความเข้าใจระบบการจัดการอย่างเป็นมาตรฐาน วางแผนและจัดทำทุกขั้นตอนด้วยความโปร่งใส ควรเข้มงวดและเอาใจจริงเอาใจกับกฎหมายและกฎกติกาที่ให้ทุกคนร่วมกันปฏิบัติตาม การกำหนดราคาสินค้าและบริการต่างๆ ให้อย่างมีมาตรฐานและเป็นธรรม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความทันสมัย และพัฒนานักท่องเที่ยวให้มีความรู้เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับกลุ่มผู้นำชุมชนที่มีความคิดเห็นว่า การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต้องการผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และมีความเด็ดขาด ซึ่งสามารถดำเนินการได้ทันทีและเห็นผลการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน

2.4 การประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเชิงปริมาณพบว่า หน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ภาครัฐส่งเสริมให้ภาคเอกชนและนักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง และภาคเอกชนและนักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับปานกลางเช่นกัน

จากการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า หน่วยงานภาครัฐยังขาดการประสานงานและความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร มีการทำงานที่ซ้ำซ้อน ในส่วนผู้ประกอบการในพื้นที่หัวหินส่วนใหญ่ที่ให้ความร่วมมือคือธุรกิจขนาดเล็ก ส่วนธุรกิจขนาดใหญ่ยังไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐในระดับท้องถิ่นเท่าที่ควร คนท้องถิ่นมีส่วนร่วมโดยหัวหน้าชุมชนหรือผู้แทนชุมชนมีส่วนในการกำหนดแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยว ในส่วนของนักท่องเที่ยว มีการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวตระหนักและเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม มีเอกสารและคู่มือมือในการท่องเที่ยวเพื่อเป็นแนวทางในการท่องเที่ยวและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว

3. แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น

3.1 ความสอดคล้องของนโยบายและแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐกับสภาพสถานการณ์และปัญหาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น

จากการศึกษาพบว่า นโยบายและแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและสถานการณ์การท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นในอำเภอหัวหิน เนื่องจากการกำหนดนโยบายของภาครัฐส่วนกลางได้มีการศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดของประเทศโดยภาพรวมเพื่อนำมากำหนดแนวทางในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกำหนดให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับแนวโน้มและสถานการณ์ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวดังกล่าว เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่ความยั่งยืนและสมดุล และก่อให้เกิดรายได้และความมั่นคงต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยประกอบด้วย 5 แนวทางตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ (2554 หน้า 22-23) ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วม ดังนี้ 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก 2) การพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน 3) การพัฒนาสินค้า บริการ และปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว 4) การสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการท่องเที่ยว และ 5) การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคประชาชน และองค์กรปกครอง ในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว

ในส่วนของหน่วยงานภาครัฐในระดับท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลเมืองหัวหิน ซึ่งมีหน้าที่หลักในการพัฒนาการเมืองหัวหินรวมถึงการท่องเที่ยวซึ่งเป็นกิจกรรมหลักทางเศรษฐกิจของเมืองหัวหิน ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองหัวหิน พ.ศ.2556-2560 คือ “หัวหินเป็นเมืองท่องเที่ยวในระดับสากล การศึกษาก้าวไกล สิ่งแวดล้อมยั่งยืน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตอย่างพอเพียง มีส่วนร่วมในการบริหารงาน นำไปสู่เมืองน่าอยู่” และกำหนดยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การพัฒนาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาการศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ การสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ตำรวจท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยังได้กำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในปัจจุบัน ดังนี้

1. มีการสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวและให้เกิดความเชื่อมั่น
2. โครงการบริการให้กับสังคม คือ การอบรมอาสาสมัคร ในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ซึ่งทางตำรวจท่องเที่ยวได้เข้าไปให้ความรู้ตามโรงเรียน โดยสอดแทรกเรื่องการท่องเที่ยว และยังเป็น การสร้างเครือข่ายกับชุมชน โรงเรียน ซึ่งเริ่มตั้งแต่อำเภอหัวหิน จนถึงอำเภอบางสะพาน ของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์
3. โครงการจิตอาสา โดยจะมีตำรวจอาสาพานักเรียนข้ามถนนช่วงเลิกเรียน
4. โครงการตำรวจไทย หัวใจสะอาด เพื่อสื่อความหมายถึงความซื่อสัตย์ ไม่คดโกงต่อ ประชาชน
5. โครงการ CPO คือ ตำรวจเป็นผู้รับใช้คนในชุมชน โดยเข้าไปคลุกคลีเพื่อรับฟังปัญหา และ จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อให้มีความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งกันและกัน
6. โครงการสายตรวจจักรยาน และ ATV ตรวจตามชายหาดหัวหิน โครงการดังกล่าวเป็น โครงการจากตำรวจท่องเที่ยว ที่ได้จัดโครงการมาเพื่อสนองความต้องการให้ประชาชนและ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอหัวหิน ได้รับความปลอดภัยและความมั่นคงในการเดินทางไป ตามสถานที่ต่าง ๆ
7. Golf festival โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่มีการจัดกิจกรรมในเมืองหัวหินทุกปี ก่อให้เกิดพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน และเป็นที่ยูจึกในสายตาชาวต่างชาติ

แต่อย่างไรก็ดี นโยบายและแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐก็ยังคงมุ่งเน้นไปที่การ พัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก และยังไม่ครอบคลุมหรือขาดแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ชัดเจนและเป็น รูปธรรมสำหรับปัญหาที่สำคัญในอำเภอหัวหิน โดยเฉพาะปัญหาราคาสินค้าและบริการสูงเกินไปไม่ เหมาะกับคุณภาพ และปัญหาด้านการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน ยกตัวอย่างเช่น เหตุการณ์ที่ผ่านมา (สิงหาคม 2557) ได้มีเรื่องร้องเรียนจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางไป ท่องเที่ยวเมืองหัวหิน-ชะอำ ถึงคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (ค.ส.ช.) เกี่ยวกับปัญหาราคาอาหารแพงเกิน จริงและไม่เหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพของอาหาร เป็นเหตุให้มีการจัดระเบียบร้านค้าริมทะเล และกำหนดราคาอาหารมาตรฐานกลางที่ร้านอาหารต่างๆ ต้องนำไปใช้ร่วมกันเพื่อให้เกิดความเป็น ธรรมสำหรับผู้ขายและผู้บริโภค แต่ในส่วนของภาครัฐในระดับท้องถิ่นยังไม่พบแนวทางการแก้ไข ปัญหาที่ชัดเจน

นอกจากนั้น การนำนโยบายและแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องอาศัย แผนงานและโครงการ รวมถึงวิธีการดำเนินงานที่หลากหลาย และความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิดความยั่งยืนในอนาคต ดังนั้น การกำหนดนโยบายและ แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น ควรส่งเสริมให้ประชาชนและภาคส่วนต่างๆ ได้มีส่วนร่วม ในการเสนอความคิดเห็นและกำหนดแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวางและทั่วถึงมาก ขึ้น เพื่อการรับรู้ข้อมูลและความคิดเห็นที่หลากหลาย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและ แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และส่งผลให้เกิดการรับรู้ เข้าใจ และ ยอมรับนโยบายและแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงการประสานงานและความร่วมมือระหว่าง ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.2 การถ่ายทอดนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาครัฐ และการรับรู้ เข้าใจ และยอมรับ ของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่น

การถ่ายทอดนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจากภาครัฐส่วนกลางสู่หน่วยงานภาครัฐในระดับท้องถิ่นเป็นไปตามระบบงานราชการ กล่าวคือ มีการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวจากรัฐบาล และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬานำนโยบายมาจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติและถ่ายทอดสู่หน่วยงานภาครัฐตามลำดับ ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่ม 2 (สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ องค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดประจวบฯ และเทศบาลเมืองหัวหิน รวมถึง หน่วยงานภาครัฐในระดับท้องถิ่นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำรวจท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

นอกจากนั้น การกำหนดแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในส่วนของเทศบาลเมืองหัวหินก็ได้ปรึกษาร่วมกับผู้นำชุมชนเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดแนวความคิดสู่ประชาชน ซึ่งภาครัฐจะกลายเป็นพี่เลี้ยง แผนการท่องเที่ยวควรเริ่มจากชาวบ้านมาร่วมกันคิด ซึ่งจะจัดทำกันทุกปี ระหว่างเทศบาลเมืองหัวหินและหัวหน้า 12 ชุมชนในอำเภอหัวหินแต่ยังไม่ค่อยมีความต่อเนื่องเท่าที่ควร นอกจากนี้เทศบาลเมืองหัวหินยังได้ประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนพัฒนาการท่องเที่ยวและการจัดกิจกรรมต่างๆ ผ่านทางเคเบิลทีวี และสังคมออนไลน์ ได้แก่ Facebook Line และ Website

แต่อย่างไรก็ดี จากการศึกษาพบว่า การถ่ายทอดนโยบายของหน่วยงานภาครัฐยังไม่ทั่วถึงประชาชนทุกกลุ่มเท่าที่ควร บางกลุ่มก็ยังไม่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ และได้ข้อเสนอแนะว่า ควรประชาสัมพันธ์และส่งเสริมความรู้ความเข้าใจของบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น เกี่ยวกับนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้มากขึ้นและทั่วถึง เนื่องจากกลุ่มผู้ประกอบการไม่ทราบนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ แม้แต่กิจกรรมที่จัดขึ้นในพื้นที่ ก็มีการประชาสัมพันธ์เพียงบางจุดเท่านั้น ส่งผลต่อประสิทธิภาพการประสานงานและความร่วมมือของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และควรทำคู่มือให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวมากกว่านี้ เพื่อประชาสัมพันธ์นโยบายและแนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งถือว่าเป็นภาคส่วนสำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

3.3 ศักยภาพและความพร้อมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาพบว่า “คน” เป็นปัจจัยสำคัญของทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่น รวมถึงนักท่องเที่ยว ในการผลักดันและร่วมมือกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพตามนโยบายของภาครัฐ ดังนั้น “คน” ในภาคส่วนต่างๆ จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ และความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ในการทำงาน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาวมากกว่าผลประโยชน์ในระยะสั้น เพื่อให้เกิดการประสานงาน ร่วมมือกัน และดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้ ควรพัฒนาระบบการทำงานของภาครัฐเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการ

ท่องเที่ยว มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และการติดตามและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบได้ ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น อย่างเป็นรูปธรรม มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง แบ่งปันผลประโยชน์และร่วมรับผิดชอบและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างเป็นธรรม และคำนึงผลต่อเนื่องในระยะยาว

จากการศึกษาของ Nastase *et. al.* (2010) ระบุว่า ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และนโยบายการท่องเที่ยวส่งผลต่อการพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยว สิ่งที่ควรให้ความสนใจในการพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ การคำนึงถึงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาพ เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในท้องถิ่น ควรส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจ องค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง NGOs และสถาบันการศึกษา และที่สำคัญการดำเนินงานควรมีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ เนื่องจากหากปราศจากความโปร่งใสและที่น่าเชื่อถือแล้วก็จะไม่ได้รับการยอมรับจากภาคธุรกิจและนักท่องเที่ยว

ประกอบกับควรเน้นการดึงดูดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะด้านควบคู่กับการท่องเที่ยวแบบมวลชน ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชนในชนบท เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างสรรค์และพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่างๆ ลดการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว และเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปีและลดปัญหาการท่องเที่ยวในบางฤดูกาลหรือบางช่วงเวลา (Bartoluci, 2010)

นอกจากนั้น ทรัพยากรในด้านงบประมาณ ระยะเวลา แหล่งข้อมูลและความรู้ และเทคโนโลยี ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด แต่อย่างไรก็ดี ในขั้นตอนการดำเนินงานมักจะมีปัญหาที่ทำให้การดำเนินงานตามแผนหรือโครงการไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร (จุมพล หนิมพานิช, 2549; มยุรี อนุมานราชชน, 2556) จุมพล หนิมพานิช (2549) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ คือ หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยทั่วไป ได้แก่ ภาครัฐส่วนกลาง เช่น กระทรวง ทบวง กรม ภาครัฐส่วนภูมิภาค ได้แก่ การบริหารราชการส่วนจังหวัด และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล ภาคเอกชน และประชาชน สอดคล้องกับ รุ่งภพ คงฤทธิ์ระจัน (2549 หน้า 73) ซึ่งกล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้เกิดลักษณะพลวัตและปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

3.4 การประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

การประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวร่วมกันพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง ภาครัฐส่งเสริมให้ภาคเอกชนและคนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการ

พัฒนาการท่องเที่ยวในระดับปานกลาง และภาคเอกชนและคนท้องถิ่นก็มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับปานกลางเช่นกัน และได้ข้อเสนอแนะว่า หน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้องควรร่วมกันกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ร่วมกันเป็นเจ้าภาพในการจัดทำแผนงานและโครงการต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดปัญหาความซ้ำซ้อนในการทำงาน ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันและเสมอภาค พร้อมทั้งพัฒนา “คน” และส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและภาคเอกชนในระยะยาว

ด้านภาคเอกชน ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการให้ความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนต่อเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม แต่อย่างไรก็ดี ผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการก็ยังมีความรู้ ความเข้าใจ และมีความมุ่งมั่นและให้ความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการในพื้นที่หัวหินส่วนใหญ่ที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก เช่น โรงแรมระดับ 2-3 ดาว ส่วนธุรกิจขนาดใหญ่โดยส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวกับหน่วยงานของรัฐในระดับท้องถิ่นเท่าที่ควร

ด้านคนท้องถิ่น พบว่า ความรู้ความเข้าใจ การให้ความสำคัญ ความมุ่งมั่น และการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอยู่ในระดับปานกลาง คนท้องถิ่นควรร่วมกันสร้างอัตลักษณ์ให้มีความโดดเด่นในชุมชน และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เพราะพวกเขาคือผู้ที่ได้รับผลประโยชน์อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นรายได้ที่อยู่ในรูปแบบการขายสินค้าและบริการ ฉะนั้นการเป็นเจ้าของพื้นที่ควรมีความห่วงหาอาทรและสร้างเอกลักษณ์ให้มากกว่านี้ โดยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวพยายามช่วยนำเสนอและสนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน เช่น อนุรักษ์งานสงเคราะห์ทะเลให้อยู่คู่กับคนในท้องถิ่น พัฒนาคลองสมอเรียงให้เป็นตลาดถนนคนเดิน ฯลฯ ซึ่งชุมชนต้องให้ข้อมูลความเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมแก่หน่วยงานภาครัฐ และสามารถจัดการท่องเที่ยวกันเองภายในชุมชนได้ ให้กลายเป็นชุมชนเข้มแข็ง ในส่วนของคนท้องถิ่นมีความคิดเห็นที่ตนมีความพร้อมในการให้ความร่วมมือ หากภาครัฐมีความจริงจังและจริงจังในการดำเนินงาน

นอกจากนั้น นักท่องเที่ยวควรมีคู่มือการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่อย่างเป็นมาตรฐาน เพื่อจะได้มีความเข้าใจต่อแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ ได้มากขึ้น และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพราะในปัจจุบันนี้สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากการท่องเที่ยว

โดยสรุปแล้ว ควรมีการแก้ไขและพัฒนาการท่องเที่ยวด้านศักยภาพและความพร้อมของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น รวมทั้งนักท่องเที่ยว ให้มีความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกที่ดีต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมากขึ้น การพัฒนาระบบการทำงานของภาครัฐเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนาการท่องเที่ยว มีการจัดสรรทรัพยากร และการติดตาม ประเมินผล อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบได้ และการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น อย่างเป็นทางการ มีการให้ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง แบ่งปันผลประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาวมากกว่าผลประโยชน์ในระยะสั้น เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและความพร้อมใน

การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง สอดคล้องกับนักวิชาการต่างๆ ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะประสบความสำเร็จหากทุกภาคส่วนมีความเข้าใจและยอมรับในนโยบายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อการดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานที่สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (มยุรี อนุমানราชชน, 2556) ไม่มีการต่อต้านหรือไม่ให้ความร่วมมือของหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง (จุมพล นิมพานิช, 2549) ไม่มีการคัดค้านและไม่ให้ความสนับสนุนของกลุ่มผลประโยชน์หรือกลุ่มผู้มีอำนาจที่สามารถส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ นักการเมือง สหภาพแรงงาน และสื่อมวลชน เป็นต้น (จุมพล นิมพานิช, 2549; มยุรี อนุমানราชชน, 2556) นอกจากนี้ “ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติต้องได้รับการยอมรับอย่างแท้จริง” กล่าวคือ ผู้มีอำนาจในการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีบารมีและได้รับการยอมรับ ไม่มีการต่อต้านทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งส่งผลต่อการสั่งการ การประสานงาน และการดำเนินงาน ตามนโยบายและแผนงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ (มยุรี อนุমানราชชน, 2556, หน้า 236)

3.5 การนำนโยบายและแนวทางการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การนำนโยบายด้านการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องประกอบด้วย ความสอดคล้องของนโยบายและแนวทางการท่องเที่ยวกับสภาพปัญหาและสถานการณ์การท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น การถ่ายทอดนโยบาย ความรู้ และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องแก่ภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ประกอบกับศักยภาพและความพร้อมของหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านความรู้ความสามารถ ทรัพยากรและเทคโนโลยีที่จำเป็น งบประมาณ เวลา และความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน คนท้องถิ่น และความร่วมมือจากนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับจุมพล นิมพานิช (Nimpanich, 2006) ซึ่งกล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ คือ หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยทั่วไป ได้แก่ ภาครัฐส่วนกลาง เช่น กระทรวง ทบวง กรม ภาครัฐส่วนภูมิภาค ได้แก่ การบริหารราชการส่วนจังหวัด และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล ภาคเอกชน และประชาชน และรุ่งภพ คงฤทธิระจัน (Kongritrachan, 2006, p.73) ซึ่งกล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือและการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้เกิดลักษณะพลวัตและปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

นอกจากนั้น การทำงานที่โปร่งใส รับผิดชอบต่อความคิดเห็นจากทุกฝ่ายเพื่อแสวงหาจุดร่วมและ สงวนจุดต่าง คำนึงถึงการพัฒนาโดยองค์รวม ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม คำนึงถึงผลกระทบในระยะยาวมากกว่าผลประโยชน์ในระยะสั้น และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ ย่อมส่งผลให้การดำเนินการตามนโยบายและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อความสมดุล ต่อเนื่อง และยั่งยืน ของระบบนิเวศ สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ รวมถึงเป็นการให้ความรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น การส่งเสริมให้ชุมชน

ท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของร่วมกัน (สถาบันคลังสมองของชาติ, 2552; Mowforth and Munt, 2009; UNWTO, 2004) มีจิตสำนึกที่ดีและวางแผนทรัพยากรการท่องเที่ยวมิใช่เป็นเจ้าของในแง่ที่ต่างฉกฉวยผลประโยชน์ (Janchai, 2009)

อีกทั้ง ควรคำนึงถึงเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ 1) การสร้างโอกาสการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic viability) 2) การสร้างความมั่งคั่งแก่ชุมชนท้องถิ่น (Local prosperity) 3) การสร้างงานสร้างอาชีพอย่างมีคุณภาพ (Employment quality) 4) การสร้างความเสมอภาคทางสังคม (Social equity) 5) การตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว (Visitor fulfilment) 6) การส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการควบคุมและพัฒนาการท่องเที่ยว (Local control) 7) การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ชุมชน (Community well-being) 8) การสร้างความหลากหลายและการอนุรักษ์ทางวัฒนธรรม (Cultural richness) 9) การรักษาความสมบูรณ์ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม (Physical integrity); 10) การรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ (Biological diversity) 11) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Resource efficiency) และ 12) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environmental purity) (UNEP and WTO, 2005) เป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้ง 12 ประการนี้มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันและมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ดังนั้น การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพจึงไม่ควรมุ่งเน้นเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งหรือบางส่วน แต่ควรมุ่งเน้นเป้าหมายทั้ง 12 ประการอย่างสมดุล หากขาดเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งไป การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีความเกิดความยั่งยืนคงจะเป็นไปได้ยาก แต่อย่างไรก็ดี การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นเป้าหมายทั้ง 12 ประการอย่างสมดุลคงก็มีใช้เรื่องง่ายนักเช่นกันในทางปฏิบัติ

แต่อย่างไรก็ดี ในมุมมองของนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เห็นว่าแนวคิดและหลักการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นแนวคิดที่พัฒนาขึ้นจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งพิจารณาและคำนึงถึงบริบทและสิ่งแวดล้อมในประเทศเหล่านั้นเป็นหลัก นอกจากนั้นแนวคิดและหลักการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนยังมีความคลุมเคลือและขัดแย้งกับความเป็นจริง ซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติได้ยาก (Sharpley, 2009; Telfer and Sharpley, 2008) กล่าวคือ ในขณะที่แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมุ่งเน้นการพัฒนาอย่างรอบด้านและสมดุล (เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม) แต่ในความเป็นจริงแล้ว การท่องเที่ยวยังมุ่งเน้นและเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหลัก (Holden, 2000) ไม่ว่าจะเป็นการสร้างงาน การสร้างรายได้ในระดับประเทศและท้องถิ่น หรือแม้กระทั่งการสร้างรายได้เพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม (Sharpley, 2009) สอดคล้องกับ มิ่งสรรพร ขาวสอาด (2555, หน้า 9, หน้า 18) ซึ่งกล่าวว่า “ประเทศกำลังพัฒนาจำนวนหนึ่งมองการท่องเที่ยวเสมือนเป็นยาวิเศษและทางลัดสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีต้นทุนต่ำ ... มุมมองของผู้กำหนดนโยบายท่องเที่ยวไทย เป็นมุมมองที่สนใจแต่ผู้ประกอบการเพราะเป็นมุมมองที่หวังรายได้ โดยมีผู้ประกอบการเป็นฐานเสียง ไม่ใช่มุมมองของคนไทยทั้งปวงในฐานะเจ้าของทรัพยากรท่องเที่ยว” ดังนั้น การที่จะนำแนวคิดและหลักการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาใช้ในประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งมีระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และการเมืองแตกต่างกัน ย่อมต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดและหลักการ รวมถึงแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้มีความสอดคล้องกับบริบทและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ความท้าทายของ

ประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศไทย คือ การหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยว (Telfer and Sharpley, 2008) เพื่อรักษาการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างเสมอภาค ในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงการรักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อม รวมถึงทรัพยากรทางสังคมและวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไปอย่างมีคุณภาพเพื่อคนรุ่นต่อไปในอนาคตจะได้มีโอกาสชื่นชมและรับผลประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ดังที่คนในรุ่นปัจจุบันได้รับ

3.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับในการส่งเสริมประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในประชาคมอาเซียนและความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล

ผลการศึกษาพบว่า เมืองหัวหินเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีความพร้อมทั้งในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบกับเมืองหัวหินมีพระราชวังไกลกังวลซึ่งเป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ส่งผลให้มีการรักษาความปลอดภัย และสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ส่งผลให้การท่องเที่ยวในเมืองหัวหินมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง หากมีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองหัวหินตามที่ได้กล่าวแล้ว เมืองหัวหินจะเป็นเมืองท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความเป็นเอกลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง โดยให้ผลประโยชน์ตกอยู่กับชุมชนและคนท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม และคืนกลับสู่ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสังคม ซึ่งจะก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างสมดุล มีคุณภาพ และเกิดความยั่งยืนต่อทรัพยากรทางธรรมชาติและสังคมวัฒนธรรม และส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน และคนท้องถิ่น รวมถึงนักท่องเที่ยว จะมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมากขึ้นและมีจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม วัฒนธรรม ส่งผลให้ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง และเป็นกำลังสำคัญในการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และคำนึงถึงผลประโยชน์ในระยะยาวมากกว่าระยะสั้น นอกจากนี้ ยังหมายรวมถึง การพัฒนาระดับการศึกษาจากฐานความรู้สู่สมรรถนะที่เน้นคุณภาพของบุคลากรที่สามารถทำงานได้จริงและมีประสิทธิภาพ หน่วยงานภาครัฐจะมีการทำงานอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการประสานงานและร่วมมือกันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาการทำงานซ้ำซ้อน มีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและป้องกันไม่เกิดขึ้นอีก

นอกจากนั้น โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้จัดทำผังเมืองหัวหินฉบับใหม่ซึ่งจะมีพื้นที่มากกว่าเดิม 4 เท่า จาก 87 ตารางกิโลเมตร เป็น 327 ตารางกิโลเมตร โดยขยายไปครอบคลุมพื้นที่ตำบลทับใต้และตำบลหินเหล็กไฟ และคาดว่าจะประกาศใช้ประมาณกลางปี พ.ศ. 2558 เหตุผลในการขยายผังเมืองเนื่องจากเมืองหัวหินเป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก มีกฎหมาย 3 ฉบับที่ควบคุมการพัฒนาเมืองหัวหิน ได้แก่ กฎหมายควบคุมการบินของท่าอากาศยานหัวหิน กฎหมายควบคุมอาคารริมชายฝั่งทะเล และการกำหนดพื้นที่เขตพระราชฐาน ซึ่งกำหนดไม่ให้มีอาคารใหญ่ เป็นการควบคุมการพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์เมืองหัวหินไว้ การขยายเมืองหัวหินนี้จะส่งผลดีต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เพราะเนื่องจากจะมีการ

ขยายเมืองออกไปเพื่อรองรับการเจริญเติบโตด้านการท่องเที่ยว ลดความแออัดและปัญหาการจราจรในเมืองหัวหินและเตรียมระบบสาธารณูปโภคไว้รองรับการเจริญเติบโต (ไชยวัฒน์ สาดแย้ม, 2558)

จากปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาย่อมส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวของเมืองหัวหินและประเทศไทยในการรองรับการเป็นศูนย์กลางของอาเซียนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวในในระดับอาเซียนและระดับสากล

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยนี้ได้รับความรู้เกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยว ประสิทธิภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น และแนวทางการแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจากนโยบายภาครัฐสู่การปฏิบัติในระดับท้องถิ่น ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นพื้นที่หลักด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย และสามารถสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่นและประเทศชาติเป็นจำนวนมาก การพัฒนาประสิทธิภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอำเภอหัวหินเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและมั่นคง รวมถึงก่อให้เกิดประโยชน์ต่อภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในระยะยาว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น หน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่นสามารถใช้เป็นแนวทางร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของประเทศไทยในอาเซียน และเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันในระดับอาเซียนและระดับสากล

นอกจากนั้น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่น ในพื้นที่ทางการท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน ก็สามารถนำความรู้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืนและยังประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนได้เช่นกัน ซึ่งการพัฒนานี้จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของไทยในอาเซียนและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศไทยในการแข่งขันในระดับอาเซียนและระดับสากล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาปัญหาและแนวทางพัฒนาในพื้นที่ด้านการท่องเที่ยวอื่นๆ เพื่อหาความเหมือนและความแตกต่าง

2) ควรศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาเชิงลึกในแต่ละด้าน และศึกษาความเป็นไปได้และแนวทางการแก้ไขและพัฒนาในเชิงปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรมและสามารถนำไปใช้ได้จริงสำหรับหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

3) ควรศึกษากระบวนการและรูปแบบการมีส่วนร่วมของหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (Participatory Research) เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนร่วมกัน และนำไปสู่การดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน